

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Vameşului şi a Fariseului

Sunt îmbrăcat în cuvânt, şi aşa Îmi este lucrarea şi statul la lucru în aşternutul acesta, din care ies cuvânt şi Mă port peste pământ şi-Mi las cuvântul din loc în loc ca un semănător care-şi lucrează dis-de-dimi-neaţă ogorul şi aşteaptă rodirea seminţei, hrănind-o şi udând-o şi încălzind-o şi luminând viaţa ei, ca să-I aduc Tatălui Meu lucrul cel împărţit să-l lucrez şi rodul lui, căci Tatăl aşa închinători voieşte să aibă, iar Eu Îi sunt credincios în lucrul cel dat să-l lucrez şi nu stau din lucru, o, şi lucrarea Mea este cuvântul şi este el iubirea lui Dumnezeu.

Pace ție, popor învățat de Dumnezeu! O, ce face omul care nu se face cuvânt între el și semenul său, fiilor? Cuvântul Meu este iubirea Mea și împărțirea ei și rodul ei apoi. Ce lucrare de iubire are cel ce nu se face cuvânt ca al lui Dumnezeu între el și fratele său? Ce rod își are seara agonisit în vistieriile cerești cel ce nu-și adună în cer pentru veșnicia lui apoi? Pe pământ își face și își strânge omul de toate în toată viața trupului său, o, și rămâne fără agoniseala lui apoi, că nu-i pentru cer și pentru viața lui în cer apoi. Cuvântul cel din cer și cel pentru cer, atâta lucrare ar fi să-și strângă omul și să rămână cu rodul ei, cu agoniseala ei în cer, cu partea cea bună, care nu se va lua de la el dacă o lucrează pe ea.

O, fiilor, toate cuvintele gurii voastre sunt sau nu sunt rodul cel pentru strânsura care vă aşteaptă în cer, și de aceea vin și vă dau ca să vă dați unul altuia din cer, lucrare cerească să vă dăruieți unul altuia, fiilor, că Mie nu-Mi puteți dăruia altceva ca să am de la voi și să vă strâng în cer pentru voi, fiindcă nici Eu nu am altă lucrare între voi, ci am cuvântul, fiilor, iar el este iubirea Mea, adevărata iubire cu care Mă dăruiesc, fiilor, și pe care o dau vouă ca între frați, ca între cei din cer, o, și așa țin Eu cerul aproape de pământ, și tot așa v-am învățat și pe voi și v-am spus: țineți cerul aproape de pământ, fiilor, și feriți-vă tot timpul de asemănarea voastră cu omul, dar dați-vă viața și silința pentru asemănarea voastră cu Mine, măi fiilor. Pe cei dintre voi care se fac cuvântul Meu între voi, o, țineți-i în cinste și în dragoste în inimile voastre, căci aceștia sunt cununi de slavă la mesele voastre de dragoste și împart ei ca și Mine iubirea Mea între frați, că altfel cine ar mai putea vedea lucrarea iubirii Mele împărțindu-se între frați?

În ziua aceasta de lucru sfânt și de cuvânt sfânt așez pe masă între voi lucrul Meu cel ceresc așa cum îl așezam între ucenicii Mei acum două mii de ani ca să-i învăț pe ei și să-și ia ei de la Mine felul lor de lucru și înțelesul cel bun de lucrat, și am spus despre doi oameni care s-au dus să se roage înaintea Domnului, un fariseu și un vameș. Înaintea Domnului s-au înfățișat și unul și altul, dar nici unul nu știa despre lucrarea iubirii între cei ce se adună la loc de rugăciune, și fiecare își zicea în sine că se roagă, și zicea fariseul: *«Mulțumesc Ție, Doamne, că nu sunt ca și ceilalți oameni care nu Te iubesc, sau ca și acest vameș, căci eu Îți aduc două zile de post în fiecare săptămână și zeciuală din tot ce câștig»*. Vameșul însă își vedea păcatele și se umilea uitându-se în pământ și lovindu-și pieptul, și cu jale zicea și cerea: *«Ai milă, Doamne, de păcătosul de mine!»*, și era fără de prihană strigarea lui către cer și se înălța prin smerenia lui către mila lui Dumnezeu.

O, fiilor, cei doi veniți înaintea Domnului nu cunoșteau lucrarea iubirii dintre frați, și așa au venit ei la casa lui Dumnezeu, unul mulțumit de el însuși, iar celălalt cerând mila Mea pentru nevrednicia lui. Să se fi arătat cei doi ca niște frați ai duhului iubirii nu puteau, nu știau ei lucrarea aceasta a iubirii și știau în felul lor să vină înaintea lui Dumnezeu. O, și de aceea am venit la voi cuvânt și am pus veghe și am spus să fie frații deopotrivă unii cu al-

ții când se adună Domnului pentru lucrarea iubirii frățești, pentru cuvântul iubirii, pentru cuvântul rugăciunii, pentru gândire la fel, ca să poată lucra ei iubirea, fiilor.

Stau cu cei din cer și privim lucrul vostru laolaltă și se așează între voi atâtea pilde mari, de la care să învățați voi lucrarea și iubirea dintre frați, fiilor, căci duhul iubirii se scutură de sus în vremea statului vostru împreună și strecoară pe masă tot ce aveți voi de învățat și de lucrat, tot ce trebuie să știți și să lucrați în toată clipa, iar iubirea aceasta trebuie să se facă ea cuvânt de la frate la frate înaintea Domnului, și nici un fel de lucrare să nu întreacă între voi împărțirea cuvântului gurii Mele între frați, căci v-ați unit cu Mine prin acest cuvânt, fiilor, și tot așa și unul lângă altul v-ați unit când M-ați găsit, o, și pe el, cuvântul Meu să-l împărțiți la masa frățească mai mult decât pâinea de pe masă când vă adunați să vă hrăniți cu ea trupurile, iar trupurile voastre să slujească iubirii de Dumnezeu și de frați, o, fiilor.

Se ruga vameșul pentru iertarea multelor lui păcate, și aceasta este o mare învățătură pentru cei ce se dau lui Dumnezeu cu pașii vieții lor, că dacă nu-I spui Domnului cu lacrimi să-ți ierte păcatele care te despart de Domnul faci mai departe păcat, dar iubirea ta de Domnul te scapă de păcat, iar prin păzirea poruncilor îți vei îndrepta calea ta cu Domnul, precum este scris.

Omului îi este mai ușor să biruiască o cetate, mai ușor decât un păcat, o, și de aceea e greu de cel ce se lasă spre păcat, căci păcatul îl biruiește apoi și nu mai vrea și nu mai poate, nu mai vrea fără de păcat, iar Eu, Domnul, în zadar am murit pentru un așa om, și păcatul îl doboară pe om prin neascultare ca și pe Adam în rai, și care nu s-a mai despărțit de păcatul care l-a despărțit pe el de rai, iar durerea Mea e lungă de atunci și până azi și nu-Mi mai trece ea și doare mereu, căci omul alege femeia spre păcat, iar păcatul îi taie frica de Dumnezeu, de Cel ce a zidit omul.

Fiilor, fiilor, îndeletniciți-vă cu lucrarea credinței mărturisitoare, credeți și mărturișiți-Mă, măi fiilor, iar Eu să simt că vă sunt Dumnezeu, să simt de la voi aceasta. O, așa s-a mântuit tâlharul, mărturisindu-Mă s-a mântuit, și a rămas scris ceea ce s-a auzit din gura lui sub poala crucii, că a vorbit și el, și am vorbit și Eu și a rămas vorbirea dintre noi, și mult Mi-a mângâiat el durerea iubirii de pe cruce, căci a vorbit el tâlharului cel batjocoritor de pe cruce și i-a spus: *«Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care ești în aceeași osândă cu El? El n-a făcut nici un rău, dar nouă ne este meritată răsplata fărădelegilor noastre»*, iar apoi a spus: *«Doamne, amintește-Ți de mine când vei veni întru împărăția Ta!»*, și i-am spus lui apoi: *«Azi, chiar azi tu vei fi cu Mine în rai»*.

Fiilor, fiilor, acest tâlhar și-a mărturisit credința și s-a mântuit. La fel și vameșul care M-a mărturisit că sunt Dumnezeu Cel milos pentru cei păcătoși. O, și așa să faceți și voi, fiilor, să Mă mărturișiți ca și aceștia și să credeți mărturisindu-Mă și umilindu-vă, că mare mântuire aduce mărturisirea lui Dumnezeu în vremi de necredință pe pământ, și crește rodul credinței și crește iubirea de Dumnezeu între cei ce se aleg de partea Mea când totul pierde sub povara păcatelor de pe pământ.

O, fiilor, simțirea cea leneșă, nelucrătoare a celor ce se vor pe cale cu Mine, aceasta slăbește cu multul lucrarea credinței, ba poate să-l cadă din credință pe om, o, și de aceea trebuie întetită cunoștința de Dumnezeu și setea de iubire apoi pentru Domnul cu mare căutare și dor, căci fără lucru nimeni nu câștigă nimic, o, și nimic nu se capătă degeaba, și iată, trebuie să greșească omul tot mai puțin, iar gândirea smerită, purtarea și cuvintele gurii îl aduc pe om să greșească mult mai puțin față de Dumnezeu și de semeni și de el însuși, și îl ajută să fie mai curat cu inima și cu mintea, cu purtarea și cu lucrarea, cu cuvântul gurii, fiilor, și mult mai smerit, cu mai multă pace în suflet, cu simțire a trăirii pentru Domnul, cu senin în inimă și pe față și pe toate trăsăturile lui, o, și pleacă atunci de la el simțirea cea leneșă, cea nelucrătoare, și vine în loc duhul credinței mărturisitoare, care îl poate aduce pe om la darul cel de sus al mântuirii lui.

Așadar, iubirea când este ea, se face cuvânt între frați și este și se mărturisește, căci această lucrare de cuvânt este facerea omului nou, a celui ce se sfiște ca vameșul înaintea lui Dumnezeu și ca tâlharul, care Mi-a recunoscut împărăția și venirea Mea cu ea, și așa a mărturisit el pentru Mine, și cu credință a mărturisit.

O, fiilor, căutați învățătura Mea cea pentru sfiala cea sfântă, ca să văd apoi la voi și între voi lucrarea ei între frate și frate, căci sfiala se dovedește prin cuvinte dacă ea este sau nu este, și vameșul a fost sfios înaintea lui Dumnezeu prin cuvântul mărturisirii sale, iar fariseul n-a fost sfios nici față de Dumnezeu, nici față de om, și această lucrare a sfielii sfinte să vă fie vouă lecție de învățat, mereu pe masă lecție de zi cu zi, fiilor, mereu prin lucrarea ei dovedită între frați, că Eu stau cu cei din cer și privim lucrul vostru laolaltă ca să țineți cerul aproape de pământ, măi fiilor. Iar voi privegheați și stați sub duhul învățaturii sfinte și luați din el mereu, mereu peste purtarea voastră, o, și așa Mă veți mângâia, și așa veți fi mărturisitori învățaturii coborâte peste voi din cer, ca să fiți voi împărăția Mea, plăcuții Mei, iar la voi să se găsească povețele Mele, fiilor.

O, și puneți pe cale cuvântul Meu ca să meargă el spre lucrarea lui, căci Eu, Domnul, le grăiesc celor ce-și fac vreme să Mă asculte, și, iarăși, Eu îi ascult pe cei ce-și fac vreme să-Mi vorbească, o, fiilor. Amin, amin, amin.

08/21-02-2021